

Ο περί της Συμβάσεως επί της Νομικής Καταστάσεως Έξωγάμων Τέκνων (Κυρωτικός) Νόμος του 1979 εκδίδεται διά δημοσιεύσεως εις την επίσημον εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας συμφώνως τῷ άρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμός 50 τοῦ 1979

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΞΩΓΑΜΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως:

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί τῆς Συμβάσεως ἐπί τῆς Νομικῆς Καταστάσεως Ἐξωγάμων Τέκνων (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1979. Συνοπτικός
τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτός ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ Ἐρμηνεία.
διάφορος ἔννοια—

«Σύμβασις» σημαίνει τὴν Σύμβασιν ἐπὶ τῆς Νομικῆς Καταστάσεως Ἐξωγάμων Τέκνων, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἐν τῷ ἀγγλικῷ πρωτοτύπῳ ἐκτίθεται εἰς τὸ Μέρος I τοῦ Πίνακος καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἰς τὸ Μέρος II τοῦ Πίνακος: Πίναξ.

Νοεῖται ὅτι ἐν περιπτώσει ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν δύο κειμένων ὑπερισχέει τὸ εἰς τὸ Πρῶτον Μέρος τοῦ Πίνακος ἐκτιθέμενον κείμενον.

3. Ἡ Σύμβασις, τὴν ὁποίαν ἡ Κυπριακὴ Δημοκρατία ὑπέγραψε τὴν 1ην Δεκεμβρίου, 1978, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀρ. 17.257 καὶ ἡμερομηνίαν 28ην Αὐγούστου, 1978 Ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦται. Κύρωση
Συμβάσεως.

4. Τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐκδίδει Διαδικαστικὸν Κανονισμὸν ρυθμίζοντα τὴν πρακτικὴν καὶ δικονομίαν τῶν δικαστηρίων δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἐνώπιον τούτων ἀκολουθητέαν διαδικασίαν εἰς οἰανδήποτε ὑπόθεσιν δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου καὶ καθορίζοντα τὰ ἐπιβλητέα τέλη: Διαδικασ-
τικὸς
κανονισμὸς.

Νοεῖται ὅτι μέχρις ὅτου ἐκδοθῇ ὁ τοιοῦτος διαδικαστικὸς κανονισμὸς ἅπαντα τὰ ζητήματα, ἡ δικονομία καὶ ἡ καταβολὴ τῶν τελῶν διέπονται, τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν, ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντος Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ.

ΠΙΝΑΞ
("Αρθρον 2)
ΜΕΡΟΣ Ι

EUROPEAN CONVENTION ON THE LEGAL STATUS
OF THE CHILDREN BORN OUT OF WEDLOCK

The member States of the Council of Europe, signatory hereto.

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its Members, in particular by the adoption of common rules in the field of law ;

Noting that in a great number of member States efforts have been, or are being, made to improve the legal status of children born out of wedlock by reducing the differences between their legal status and that of children born in wedlock which are to the legal or social disadvantage of the former ;

Recognising that wide disparities in the laws of member States in this field still exist ;

Believing that the situation of children born out of wedlock should be improved and that the formulation of certain common rules concerning their legal status would assist this objective and at the same time would contribute to a harmonisation of the laws of the member States in this field ;

Considering however that it is necessary to allow progressive stages for those States which consider themselves unable to adopt immediately certain rules of this Convention,

Have agreed as follows :

Article 1

Each Contracting Party undertakes to ensure the conformity of its law with the provisions of this Convention and to notify the Secretary General of the Council of Europe of the measures taken for that purpose.

Article 2

Maternal affiliation of every child born out of wedlock shall be based solely on the fact of the birth of the child.

Article 3

Paternal affiliation of every child born out of wedlock may be evidenced or established by voluntary recognition or by judicial decision.

Article 4

The voluntary recognition of paternity may not be opposed or contested insofar as the internal law provides for these procedures unless the person seeking to recognise or having recognised the child is not the biological father.

Article 5

In actions relating to paternal affiliation scientific evidence which may help to establish or disprove paternity shall be admissible.

Article 6

1. The father and mother of a child born out of wedlock shall have the same obligation to maintain the child as if it were born in wedlock.

2. Where a legal obligation to maintain a child born in wedlock falls on certain members of the family of the father or mother, this obligation shall also apply for the benefit of a child born out of wedlock.

Article 7

1. Where the affiliation of a child born out of wedlock has been established as regards both parents, parental authority may not be attributed automatically to the father alone.

2. There shall be power to transfer parental authority; cases of transfer shall be governed by the internal law.

Article 8

Where the father or mother of a child born out of wedlock does not have parental authority over or the custody of the child, that parent may obtain a right of access to the child in appropriate cases.

Article 9

A child born out of wedlock shall have the same right of succession in the estate of its father and its mother and of a member of its father's or mother's family, as if it had been born in wedlock.

Article 10

The marriage between the father and mother of a child born out of wedlock shall confer on the child the legal status of a child born in wedlock.

Article 11

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3. In respect of a signatory State ratifying, accepting or approving subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 12

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any non-member State to accede to this Convention.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

Article 13

1. Any State may, at the time of signature, or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this

Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 15 of this Convention.

Article 14

1. Any State may, at the time of signature, or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or when making a declaration in accordance with paragraph 2 of Article 13 of this Convention, make not more than three reservations in respect of the provisions of Articles 2 to 10 of the Convention.

Reservations of a general nature shall not be permitted; each reservation may not affect more than one provision.

2. A reservation shall be valid for five years from the entry into force of this Convention for the Contracting Party concerned. It may be renewed for successive periods of five years by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe before the expiration of each period.

3. Any Contracting Party may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraphs by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, which shall become effective as from the date of its receipt.

Article 15

1. Any Contracting Party may, insofar as it is concerned, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

Article 16

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Convention of:

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article II thereof;
- (d) any notification received in pursuance of the provisions of Article 1;
- (e) any declaration received in pursuance of the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 13;
- (f) any reservation made in pursuance of the provisions of paragraph 1 of Article 14;
- (g) the renewal of any reservation carried out in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 14;
- (h) the withdrawal of any reservation carried out in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 14;

- (i) any notification received in pursuance of the provisions of Article 15 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 15th day of October, 1975, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy, which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies of the signatory and acceding States.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΞΩΓΑΜΩΝ ΤΕΚΝΩΝ

Τὰ Κράτη-μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, τὰ ὑπογράφοντα τὴν παρούσαν Σύμβασιν :

Θεωροῦντα ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης συνίσταται εἰς τὴν ἐπίτευξιν μεγαλιτέρας ἐνότητος μεταξύ τῶν Μελῶν αὐτοῦ, ἰδίως διὰ τῆς υἱοθετήσεως κοινῶν κανόνων εἰς τὸν τομέα τοῦ δικαίου·

Σημειοῦντα ὅτι εἰς μεγάλον ἀριθμὸν Κρατῶν-μελῶν ἔχουν καταβληθῆ ἢ καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς θελίωσιν τῆς νομικῆς καταστάσεως τῶν ἐξωγάμων τέκνων διὰ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν μεταξύ τῆς νομικῆς καταστάσεως τούτων καὶ ἐκείνης τῶν ἐν γάμῳ γεννηθέντων τέκνων αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν νομικῶς καὶ κοινωνικῶς μειονεκτικὴν τὴν θέσιν τῶν πρώτων·

Ἀναγνωρίζοντα ὅτι ὑφίσταται ἀκόμη εἰς τὸν τομέα τούτον εὐρεῖα ἀνομοιότης τῶν δικαίων τῶν Κρατῶν-μελῶν·

Πιστεύοντα ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ἐξωγάμων τέκνων δεόν νὰ θελιωθῆ καὶ ὅτι ἡ ἐπεξεργασία ὠρισμένων κοινῶν κανόνων ἀφορώντων εἰς τὴν νομικὴν κατάστασιν τούτων θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποβοηθήσῃ τὸν σκοπὸν τούτον καὶ συγχρόνως θὰ συνέβαλλε εἰς τὴν ἐναρμόνισιν τῶν δικαίων τῶν Κρατῶν-μελῶν εἰς τὸν τομέα τούτον·

Θεωροῦντα, ἐν τοῖτοις, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτραποῦν προοδευτικὰ στάδια δι' ἐκείνα τὰ Κράτη τὰ ὁποῖα θεωροῦν ἑαυτὰ ὡς μὴ δυνάμενα νὰ υἱοθετήσουν ἀμέσως ὠρισμένους κανόνας τῆς παρούσης Συμβάσεως,

Ἔχουν συμφωνήσει ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 1:

Ἐκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος ἀναλαμβάνει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν προσαρμογὴν τοῦ οἰκείου αὐτοῦ δικαίου πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης τὰ ληφθέντα μέτρα πρὸς τούτο.

Ἄρθρον 2

Ἡ μητρικὴ ἀναγνώρισις παντὸς ἐξωγάμου τέκνου θὰ θεμελιούται ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τοῦ γεγονότος τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου.

Ἄρθρον 3

Ἡ πατρικὴ ἀναγνώρισις παντὸς ἐξωγάμου τέκνου δύναται νὰ μαρτυρηθῆ ἢ ἐπιτυγχάνεται δι' ἐκουσίας ἀναγνωρίσεως ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

"Άρθρον 4

Ἡ ἐξουσία ἀναγνώρισις τῆς πατρότητος δὲν δύναται νὰ καταπολεμηθῆται ἢ νὰ ἀμφισβητηθῆται καθ' ἕνα τρόπον προβλέπει τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον διὰ τὰς τοιαύτας διαδικασίας, ἐκτὸς ἐὰν τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκῃ νὰ προβῆ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ἢ τὸ ὁποῖον ἔχει προβῆ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ τέκνου δὲν εἶναι ὁ βιολογικὸς τοῦτου πατήρ.

"Άρθρον 5

Εἰς ἀγωγὰς περὶ πατρικῆς ἀναγνώρισεως ἢ ἐπιστημονικῆ μαρτυρία, ἢ ὅποια δύναται νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀπόδειξιν ἢ ἀνταπόδειξιν πατρότητος, δέον νὰ γίνῃται δεκτὴ.

"Άρθρον 6

1. Ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ ἐξωγάμου τέκνου θὰ ἔχουν τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν συντηρήσεως τοῦ τέκνου ὡς ἐὰν τοῦτο γενηθῆ ἔν γάμῳ.

2. Οὐδάκις ἢ νόμιμος ὑποχρέωσις συντηρήσεως τέκνου γεννηθέντος ἔν γάμῳ πίπτῃ ἐφ' ὀρισμένων προσώπων τῆς οἰκογενείας τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς, ἢ αὐτῆ ὑποχρέωσις θὰ ἐφαρμόζεται ὡσαύτως καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ ἐξωγάμου τέκνου.

"Άρθρον 7

1. Οὐδάκις ἢ ἀναγνώρισις ἐξωγάμου τέκνου ἔχει ἐπιτευχθῆ ἔναντι ἀμφοτέρων τῶν γονέων, ἢ ἐπὶ τούτων ἐξουσία δὲν δύναται νὰ ἀποδοθῆ αὐτομάτως εἰς τὸν πατέρα μόνον.

2. Δέον νὰ προβλέπεται δικαίωμα μεταβιβάσεως τῆς ἐπὶ τούτων ἐξουσίας αἱ περιπτώσεις μεταβιβάσεως θὰ διέπωνται ὑπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ δικαίου.

"Άρθρον 8

Οὐδάκις ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ ἐξωγάμου τέκνου δὲν ἔχουν τὴν ἐπὶ τούτων ἐξουσίαν ἢ τὴν ἐποπτείαν τοῦ τέκνου, ὁ γονεὺς οὗτος δύναται νὰ ἐπιτύχῃ εἰς καταλλήλους περιπτώσεις δικαίωμα ἐπαφῆς καὶ ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ τέκνου.

"Άρθρον 9

Τὸ ἐξωγάμον τέκνον θὰ ἔχῃ τὸ αὐτὸ κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ καθὼς καὶ μέλους τῆς οἰκογενείας τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὡς ἐὰν εἶχε γεννηθῆ ἔν γάμῳ.

"Άρθρον 10

Ὁ γάμος μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς ἐξωγάμου τέκνου θὰ ἀποδίδῃ εἰς τὸ τέκνον τὴν νομικὴν κατάστασιν τοῦ ἔν γάμῳ γεννηθέντος τέκνου.

"Άρθρον 11

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ εἶναι ἀνοικτὴ δι' ὑπογραφὴν ὑπὸ τῶν Κρατῶν-μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Αὕτη ὑπόκειται εἰς ἐπικύρωσιν, ἀποδοχὴν ἢ ἔγκρισιν. Τὰ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως θὰ κατατεθοῦν παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

2. Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τεθῆ ἔν ἰσχύϊ μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ τρίτου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως.

3. Ἐναντι ὑπογράφαντος Κράτους τὸ ὁποῖον ἐπικυροῖ, ἀποδέχεται ἢ ἐγκρίνει μεταγενεστέρως ταύτην, ἡ Σύμβασις θὰ ἀρχίσῃ ἰσχύουσα μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως.

"Άρθρον 12

1. Μετά την έναρξιν Ισχύος τής παρούσης Συμβάσεως, ή εξ Ύπουργών Ήπιτροπή του Συμβουλίου τής Εύρώπης δύναται νά προσκαλέση οιονδήποτε Κράτος-μή μέλος όπως προσχωρήση εις την παρούσαν Σύμβασιν.

2. Ή τοιαύτη προσχώρησις πραγματοποιείται διά τής καταθέσεως παρά τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τού Συμβουλίου τής Εύρώπης ενός έγγραφου προσχωρήσεως λαμβάνοντος Ισχύν μετά παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπό τής ἡμερομηνίας καταθέσεώς του.

"Άρθρον 13

1. Πάν Κράτος δύναται, κατά τόν χρόνον τής ὑπογραφῆς, ή ὅταν καταθέτη τό οἰκείον αὐτοῦ ἔγγραφον ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς, ἐγκρίσεως ή προσχωρήσεως νά καθορίση τό ἔδαφος ή τά ἔδαφη εις τά ὅποια θά ἐφαρμόζεται ή παρούσα Σύμβασις.

2. Πάν Κράτος δύναται, ὅταν καταθέτη τό οἰκείον αὐτοῦ ἔγγραφον ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς, ἐγκρίσεως ή προσχωρήσεως ή καθ' οἰονδήποτε μείζονος χρόνον, διά δηλώσεως ἀπευθυνομένης εις τόν Γενικόν Γραμματέα τού Συμβουλίου τής Εύρώπης, νά ἐπεκτείνη τήν ἐφαρμογήν τής παρούσης Συμβάσεως εις οιονδήποτε ἕτερον ἔδαφος ή ἔδαφη καθοριζόμενα ἐν τῇ δηλώσει καί διά τās διεθνείς σχέσεις τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνον ή διά λογαριασμόν τῶν ὁποίων εἶναι ἐξουσιοδοτημένον νά ἀναλαμβάνη ὑποχρεώσεις.

3. Πάσα δήλωσις γενομένη συμφώνως πρὸς τήν προηγουμένην παράγραφον δύναται, ἐν σχέσει πρὸς οιονδήποτε ἐν αὐτῇ μνημονευόμενον ἔδαφος, νά ἀνακληθῆ συμφώνως πρὸς τήν ἐν "Άρθρῳ 15 τής παρούσης Συμβάσεως ἀναφερομένην διαδικασίαν.

"Άρθρον 14

1. Πάν Κράτος δύναται, κατά τόν χρόνον τής ὑπογραφῆς, ή ὅταν καταθέτη τό οἰκείον αὐτοῦ ἔγγραφον ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς, ἐγκρίσεως ή προσχωρήσεως ή ὅταν προβαίη εις δήλωσιν συμφώνως πρὸς τήν παράγραφον 2 τού "Άρθρου 13 τής παρούσης Συμβάσεως, νά διατυπώση οὐχί πλείονας τῶν τριῶν ἐπιφυλάξεις ἐν σχέσει πρὸς τās διατάξεις τῶν "Άρθρων 2 ἕως 10 τής Συμβάσεως.

Ἐπιφυλάξεις γενικῆς φύσεως δέν ἐπιτρέπονται· ἐκάστη ἐπιφύλαξις δέν δύναται νά ἀφορᾷ εις πλείονας τής μίας διατάξεις.

2. Ἐπιφύλαξις θά Ισχύη ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπό τής ἐνάρξεως Ισχύος τής παρούσης Συμβάσεως ἐναντι τού ἐνδιαφερομένου Συμβαλλομένου Μέρους. Αὕτη δύναται νά ἀνανεοῦται διά διαδοχικὰς πενταετεῖς περιόδους κατόπιν δηλώσεως ἀπευθυνομένης εις τόν Γενικόν Γραμματέα τού Συμβουλίου τής Εύρώπης πρὸ τής λήξεως ἐκάστης περιόδου.

3. Πάν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται ἐξ ὁλοκλήρου ή ἐν μέρει νά ἀνακαλέσῃ τήν ἐπιφύλαξιν τήν γενομένην συμφώνως πρὸς τās προηγουμένας παραγράφους κατόπιν δηλώσεως ἀπευθυνομένης εις τόν Γενικόν Γραμματέα τού Συμβουλίου τής Εύρώπης, ή ὅποια θά καθίσταται ἐνεργὸς ἀπό τής ἡμερομηνίας λήψεώς της.

"Άρθρον 15

1. Πάν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εις ἑαυτό, νά καταγγείλῃ τήν παρούσαν Σύμβασιν διά γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης εις τόν Γενικόν Γραμματέα τού Συμβουλίου τής Εύρώπης.

2. Ἐπιφύλαξις θά λαμβάνῃ Ισχύν μετά παρέλευσιν ἐξ μηνῶν ἀπό τής ἡμερομηνίας λήψεως τής ἐν λόγω γνωστοποιήσεως ὑπὸ τού Γενικοῦ Γραμματέως.

"Άρθρον 16

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Εύρώπης θα γνωστοποιή εις τὰ Κράτη-μέλη του Συμβουλίου και εις έκαστον Κράτος τὸ ὁποῖον ἔχει προσχωρήσει εις τὴν παροῦσαν Σύμβασιν :

- (α) ἑκάστην ὑπογραφήν·
- (β) ἑκάστην κατάθεσιν ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς, ἐγκρίσεως ἢ προσχωρήσεως·
- (γ) ἑκάστην ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως συμφώνως πρὸς τὸ "Άρθρον 11 αὐτῆς·
- (δ) ἑκάστην γνωστοποίησιν ληφθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ "Άρθρου 1·
- (ε) ἑκάστην δήλωσιν ληφθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ "Άρθρου 13·
- (στ) ἑκάστην ἐπιφύλαξιν γενομένην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ "Άρθρου 14·
- (ζ) τὴν ἀνανέωσιν οἰασδήποτε ἐπιφυλάξεως ἐνεργουμένην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ "Άρθρου 14·
- (η) τὴν ἀνάκλησιν οἰασδήποτε ἐπιφυλάξεως ἐνεργουμένην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ "Άρθρου 14·
- (θ) ἑκάστην γνωστοποίησιν ληφθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ "Άρθρου 15 καὶ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν λαμβάνει ἰσχύϊν ἢ καταγγελία.

Εἰς μαρτυρίαν τῶν ἀνωτέρω, οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Στρασβούργῳ τὴν 15ην Ὀκτωβρίου 1975, εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων τούτων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν, εἰς ἀπλοῦν ἀντίγραφον τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ κατατεθειμένον εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εύρώπης. Ὁ Γενικός Γραμματέας τοῦ Συμβουλίου τῆς Εύρώπης θὰ διαβιβάσῃ κεκυρωμένα ἀντίγραφα πρὸς τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωρήσαντα Κράτη.